

บทที่ ๕

ผลการวิจัยและการอภิปรายผลของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้จุดมุ่งหมายที่สำคัญก็คือ ต้องการสำรวจความสนใจของนักเรียนชายหญิงซึ่งอยู่ในวัยรุ่น ในการดูโทรทัศน์และอิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเกี่ยวกับวัยรุ่น

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้เขียนได้หาข้อมูลด้วยการออกแบบสอบถาม โดยแยกแบบสอบถามออกเป็น ๒ ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับนักเรียนและแบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง ตามเกี่ยวกับบุตรซึ่งใจความคล้ายคลึงกัน คือเกี่ยวกับความสนใจในการดูรายการโทรทัศน์ ความสนใจในภาพยนตร์โทรทัศน์และเกี่ยวกับอิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเกี่ยวกับวัยรุ่น โรงเรียนที่ได้รับแบบสอบถามมีทั้งหมด ๔ โรงเรียน เป็นโรงเรียนมัธยมในจังหวัดพระนครและธนบุรี ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต ในชั้น ม.ศ.๑ - ม.ศ.๕ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปสู่หาที่ได้เสนอแนะแก้ไขให้นักเรียนได้ดูโทรทัศน์ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

แบบสอบถามที่ส่งออกไปให้นักเรียน ๕๐๐ ฉบับ และผู้ปกครอง ๕๐๐ ฉบับ ปรากฏว่านักเรียนรับกลับคืนมา ๔๑๘ ฉบับ หรือร้อยละ ๘๓.๖ ผู้ปกครองได้กลับคืนมา ๔๒๘ ฉบับ หรือร้อยละ ๘๕.๖

ผลการวิจัย

ผลของการวิจัยได้แยกออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดูโทรทัศน์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ตอนที่ ๒ เป็นความชอบ ภาพยนตร์โทรทัศน์ ประเภทต่าง ๆ มากหรือน้อย และสาเหตุที่ชมภาพยนตร์โทรทัศน์แต่ละประเภท

ตอนที่ ๓ เป็นอิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อเกี่ยวกับวัยรุ่นทั้งทางสังคม ทัศนคติ

อารมณ์ จิตใจ ความประพฤติ การศึกษาเล่าเรียนและความรู้

ผลการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเด็กวัยรุ่นมีดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดูโทรทัศน์ของนักเรียนชายหญิง

๑.๑ ส่วนวิจัยกรรมที่นักเรียนท่ามกลางที่สุดเมื่อว่าง ปรากฏว่านักเรียนชายร้อยละ ๔๐.๐๐ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๓๔.๓๙ ใช้เวลาว่างในการดูโทรทัศน์มากที่สุด ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับค่าตอบของผู้ปกครองที่ได้ใกล้เคียงกับ สถานที่ที่นักเรียนดูโทรทัศน์มากที่สุดก็คือที่บ้านของนักเรียนเอง

๑.๒ เวลาที่นักเรียนดูโทรทัศน์ ปรากฏว่านักเรียนชายชอบดูโทรทัศน์มากที่สุด คือ เวลาระหว่าง ๑๙ - ๒๐ น. โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันจันทร์ มีจำนวนร้อยละ ๕๙.๑๘ นักเรียนหญิงก็ชอบดูโทรทัศน์ในระหว่างเวลา ๑๙ - ๒๐ น. โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันศุกร์ซึ่งจำนวนร้อยละ ๕๐.๖๒ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนชายและหญิง อายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากกว่าเด็กวัยรุ่นวัยอื่น คือ ชายอายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี ใช้เวลาดูโทรทัศน์สัมพัทธ์ละ ๑๘.๙๐ ชั่วโมง นักเรียนหญิงวัยเดียวกันนี้ดูโทรทัศน์จำนวน ๑๖.๕๔ ชั่วโมงใน ๑ สัปดาห์รวมแล้วทั้งชายหญิงในวัยรุ่นนี้ดูโทรทัศน์เฉลี่ยสัมพัทธ์ละ ๑๓ ชั่วโมง ๔๐.๔ นาที

๑.๓ รายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชายหญิงชอบดูเปรียบเทียบกับค่าตอบของผู้ปกครองปรากฏว่า

รายการที่นักเรียนชายชอบมากที่สุดคือ ทายปัญหาร้อยละ ๔๔.๖๒ และรายการภาพยนตร์มันเริง รายการวิทยาศาสตร์และธรรมชาติวิทยาร้อยละ ๔๙.๓๔ รายการอื่น ๆ นอกนั้นชอบปานกลาง

รายการที่นักเรียนหญิงชอบมากที่สุด ได้แก่ ภาพยนตร์มันเริงร้อยละ ๕๙.๕๕ รายการทายปัญหาร้อยละ ๕๙.๓๔ รายการคนตรีร้อยละ ๕๐.๕๙ รายการอื่นนอกนั้นชอบปานกลาง

๑.๔ การที่ผู้ปกครองห้ามดูรายการ กำหนดเวลาในการดูและให้

ค่าแนะนำในการดูรายการโทรทัศน์

๑.๘๑ วิทยุของเด็กที่แตกต่างกันกับการห้ามการกำหนดรายการและการให้ค่าแนะนำในการดูรายการของผู้ปกครอง

ก. ในการห้ามดูรายการนั้น เด็กอายุ ๑๒ - ๑๔ ทั้งชายและหญิงได้รับการห้ามดูโทรทัศน์มากกว่าวัยอื่น คือ ชายร้อยละ ๔๑.๖๗ หญิงร้อยละ ๖๕.๐๐ และการห้ามเด็กนั้นขึ้นอยู่กับวัยของเด็ก อายุมากขึ้นจะได้รับการห้ามน้อยลง ส่วนเด็กหญิงได้รับการห้ามน้อยกว่าเด็กชาย คือ ชายร้อยละ ๖๘.๒๖ หญิงร้อยละ ๕๔.๘๘

ข. ในการที่ผู้ปกครองกำหนดเวลาให้เด็กดูรายการโทรทัศน์ จำนวนผู้ปกครองที่กำหนดเวลาให้ดูจำนวนน้อยกว่าผู้ที่ไม่กำหนดเวลา ผู้ปกครองที่กำหนดเวลา ผู้ปกครองที่กำหนดเวลานั้น การกำหนด ใกล้เคียงกันกับวัยชาย ๑๒ - ๑๔ ปี ได้รับการกำหนดเวลาร้อยละ ๔๑.๖๗ เมื่ออายุมากขึ้นการกำหนดเวลาน้อยลง สำหรับเด็กหญิงนั้นการกำหนดเวลาไม่ขึ้นอยู่กับวัยใด หญิงได้รับการกำหนดเวลาจำนวนใกล้เคียงกันมาก คือ ชายร้อยละ ๓๘.๑๓ หญิงร้อยละ ๓๘.๒๐

ค. การให้ค่าแนะนำในการดูรายการโทรทัศน์ ปรากฏว่าผู้ปกครองให้ค่าแนะนำแก่เด็กมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ให้ค่าแนะนำ การให้ค่าแนะนำแก่เด็กชายและเด็กหญิงนั้น ปรากฏว่าให้แก่เด็กชายเด็กหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ชายร้อยละ ๖๓.๕๔ หญิงร้อยละ ๖๖.๖๘ แต่การให้คำแนะนำแก่เด็กชายนั้นขึ้นอยู่กับวัย ปรากฏว่า เด็กชายอายุน้อยกลับได้รับคำแนะนำมากกว่าเด็กชายที่มีอายุน้อย ส่วนเด็กหญิงนั้นการให้ค่าแนะนำ ไม่ขึ้นอยู่กับเด็กหญิงอายุต่างกันก็ได้รับคำแนะนำจำนวนเท่า ๆ กัน

๑.๑๒ การห้าม การกำหนดเวลา และการให้คำแนะนำในการ
การกุศลโทรทัศนแก่บุตรป็นเกี่ยวข้องกับการศึกษาของผู้ปกครอง ดังนี้ คือ

- ก. การห้ามบุตรดูรายการโทรทัศน์นั้นผู้ปกครองได้รับการศึกษา
แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมากจนไม่มีนัยสำคัญในการห้าม
บุตรดูรายการ ปรากฏว่าผู้ปกครองที่ได้รับการศึกษาสูงกว่า
ม.ศ.๕ หรือ ม.ศ.๕ ห้ามบุตรดูโทรทัศน์ร้อยละ ๖๖.๓๖
ซึ่งมากกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาค่าต่ำกว่าเล็กน้อย
- ข. ในการกำหนดเวลาดูรายการโทรทัศน์แก่บุตรขึ้นอยู่กับระดับการ
ศึกษาของผู้ปกครอง ปรากฏว่าผู้ปกครองที่ได้รับการศึกษาสูงกว่า
ม.ศ.๕ หรือ ม.๕ กำหนดเวลาให้แก่บุตรร้อยละ ๖๓.๕๕
ซึ่งมากกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาค่าต่ำกว่า
- ค. ในการให้คำแนะนำแก่บุตรป็นขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของผู้
ปกครอง ปรากฏว่าผู้ปกครองที่ได้รับการศึกษาสูงกว่า ม.ศ.๕
ให้คำแนะนำในการกุศลโทรทัศนแก่บุตรร้อยละ ๕๕.๕๕ ซึ่งสูงกว่า
ผู้ที่ได้รับการศึกษาค่าต่ำกว่า

จากค่าคอมของนักเรียนเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดปรากฏว่าผู้ปกครองส่วนมาก
กำหนดเวลา ๑๙.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. ให้ดูโทรทัศน์ วันที่กำหนดมากที่สุด คือ วันเสาร์
และรายการที่ให้คำแนะนำแก่บุตรในการกุศลโทรทัศนมากที่สุดก็คือรายการสอนภาษาอังกฤษ

๑.๕ การกุศลโทรทัศนกับการทำกรบ้านและกรทำงานของนักเรียน
ชายหญิง เมื่อถูกผู้ปกครองใช้ทำงาน ปรากฏว่าในการทำกรบ้านของนักเรียนนั้น นักเรียน
ชายร้อยละ ๓๓.๒๔ และหญิงร้อยละ ๖๔.๑๓ ทำกรบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงดูโทรทัศน์
ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับค่าคอมของผู้ปกครองและใกล้เคียงกันมาก
ส่วนกรทำงานบ้านของนักเรียนเมื่อถูกผู้ปกครองใช้ทำงานขณะดูโทรทัศน์ ปรากฏว่าจำนวน
นักเรียนชายร้อยละ ๔๗.๕๔ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๔.๓๔ คอมว่าไปทำงานให้ผู้ปกครองด้วย
ความเต็มใจโดยไม่สนใจกับโทรทัศน์ แต่จำนวนใกล้เคียงกับผู้ที่คอมว่าของผลักดูโทรทัศน์จนจบ

ภาคการพิมพ์ครั้งที่ ๒ ซึ่งอ้างว่า... จากกรมเตรียมเสนาธิการกองทัพเรือ... ได้ตั้งเคียงกับท่าอากาศยานดอนเมือง

๓. การสำรวจความคืบหน้าของนักเรียนชายและหญิง ในคารของภาคชนบท... ๑๖ ประเทศ โดยแบ่งเพศดังนี้

๓.๑ เด็กชายและหญิงของภาคชนบทประเทศต่าง ๆ มากน้อยเรียงโดย... ๑๑ - ๑๔ ปี, ๑๕ - ๑๖ ปี และอายุ ๑๗ - ๒๐ ปี และเปรียบเทียบลักษณะของผู้ปกครองว่าเหมาะสมกับวัยเด็กเพียงใด

๓.๑๑ ประเทศของภาคชนบทที่เด็กวัยรุ่นชายหญิงชอบ... ปรากฏว่าภาคชนบทที่เด็กชายชอบมากที่สุด... ปรากฏว่าภาคชนบทที่เด็กชายชอบมากที่สุด... ปรากฏว่าภาคชนบทที่เด็กชายชอบมากที่สุด

๓.๑๒ ผลการสำรวจว่าเกิดอายุแตกต่างกันหรือไม่... เด็กชายอายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี ชอบมากที่สุด... ปรากฏว่าภาคชนบทที่เด็กชายชอบมากที่สุด

๓.๑๓ เด็กวัยรุ่น หญิงอายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี ปรากฏว่าภาคชนบทที่เด็กวัยรุ่นหญิงชอบมากที่สุด... ปรากฏว่าภาคชนบทที่เด็กวัยรุ่นหญิงชอบมากที่สุด

เห็นว่าเหมาะสมปานกลางเป็นส่วนใหญ่

ค. เด็กชายอายุระหว่าง ๑๑ - ๑๓ ปี ชอบมากที่สุด ภาพยนต์สงคราม
ร้อยละ ๒๖.๔๘ ซึ่งผู้ปกครองก็เห็นว่าเหมาะสมกับวัยจำนวนมากขึ้น
ร้อยละ ๓๔.๑๖ จำนวนรองลงไปให้คะแนนวิทยุหนึ่งอนาชนกจักรกรรม
วิทยุศาสตร์ก้าวหน้า ตลอดจนวิทยุสำหรับผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า
เหมาะสม ถัดมาวิทยุเด็กมากและปานกลาง

ง. เด็กหญิงอายุระหว่าง ๑๕ - ๑๗ ปี ประเภทของภาพยนตร์ที่รสนิยมมากที่
สุด ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ก้าวหน้าร้อยละ ๓๘.๕๕ ภาพยนตร์จักรกรรม
ภาพยนตร์วีดิทัศน์ ฯลฯ ภาพยนตร์ชุดสั้น ภาพยนตร์ตลกขบขัน ภาพยนต์
สืบสวน มหัศจรรย์ ภาพยนตร์สำรวจ สำนับผู้ปกครอง ส่วนใหญ่
เห็นว่า ภาพยนตร์เหล่านี้เหมาะสมกับเด็กปานกลาง

จ. เด็กชายอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๐ ปี ประเภทของภาพยนตร์ที่ชอบมากที่สุด
ได้แก่ ภาพยนตร์สงครามร้อยละ ๒๖.๕๐ ซึ่งผู้ปกครองตอบว่าเหมาะ
กับวัยเด็กมาก จำนวนรองลงมาตามลำดับได้แก่ภาพยนตร์จักรกรรม
วิทยาศาสตร์ก้าวหน้า ตลอดจนวิทยุ นอกนั้นเป็นประเภทที่รสนิยมและ
ปานกลาง ส่วนความคิดเห็นของผู้ปกครอง ภาพยนตร์เหล่านี้เหมาะ
กับวัยเด็กปานกลางเป็นส่วนใหญ่

ฉ. เด็กหญิงอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๐ ปี ประเภทของภาพยนตร์ที่ชอบมากที่สุด
ได้แก่ ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ก้าวหน้าร้อยละ ๕๓.๑๔ ผู้ปกครอง
ก็เห็นว่าเหมาะ กับวัยเด็กมากที่สุด จำนวนรองลงมาตามลำดับ ได้แก่
ภาพยนตร์สงคราม จักรกรรม สืบสวน มหัศจรรย์ วีดิทัศน์ ฯลฯ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าภาพยนตร์สารคดีและข่าวเหมาะสำหรับเด็กทุกวัย
มากที่สุด แต่เด็กทุกวัยชอบภาพยนตร์เหล่านี้ปานกลาง

- ๒.๒ เหตุที่ชอบภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบเพศชายและหญิง
- ๑. เหตุที่ชอบภาพยนตร์การ์ตูน เพราะเป็นเรื่องที่ใช้เวลาคุณแล้ว

เกิดความเบิกบานใจมากที่สุด นักเรียนชายร้อยละ ๓๔.๓๑ หญิงจํานวนร้อยละ ๑๘.๖๖ ส่วนเหตุผลอื่นบ้าง หญิงและชายเห็นด้วยมากและปานกลาง

๒. เหตุที่ชอบภาพยนต์ชีวิตเด็ก ๆ เพราะ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก
หัว ๆ ไม้ จํานวนมากเห็นเป็นเช่นนั้นมากที่สุด นักเรียนชาย
ร้อยละ ๓๖.๖๘ นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๖.๑๕ ส่วนเหตุผล
อื่น ๆ เห็นด้วยมากกับปานกลางมากที่สุด
๓. เหตุที่ชอบภาพยนต์สงคราม เพราะทำให้ได้หัวเราะ
สนุกสนานเบิกบานใจ จํานวนมากเห็นเป็นเช่นนั้นมากที่สุด
นักเรียนชายร้อยละ ๔๓.๘๑ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๗.๔๗
เหตุผลอื่น ๆ นั้น ส่วนมากเห็นด้วยมากและปานกลาง
๔. เหตุที่ชอบภาพยนต์สารคดี ที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ให้ความ
รู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ นักเรียนชายร้อยละ ๓๑.๕๔ นักเรียน
หญิงร้อยละ ๔๖.๑๑ ทำให้เห็นสถานที่ต่าง ๆ ที่สำคัญ นัก
เรียนชายร้อยละ ๓๗.๖๖ นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๖.๑๕
ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับสถานภูมิประเทศและวัฒนธรรมต่าง ๆ
นักเรียนชายร้อยละ ๓๗.๕๕ นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๗.๑๔
เหตุผลอื่นนั้น เห็นด้วยปานกลางและมาก
๕. เหตุที่ชอบภาพยนต์ต่าง ๆ ที่เห็นด้วยมากที่สุดก็คือ ทำให้
ทราบถึงความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในโลก
จํานวนผู้ชอบนักเรียนชายร้อยละ ๔๗.๑๔ หญิงร้อยละ ๔๗.๕๓
เหตุผลอื่น ๆ ส่วนมากเห็นด้วยปานกลางและเห็นด้วยมาก
๖. เหตุที่ชอบภาพยนต์ความอยุ่ เหตุผลที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ
เพราะพระเอกเป็นผู้ที่มีความกล้าหาญยอมช่วยเหลือผู้อื่นที่
เดือดร้อน นักเรียนชายชอบร้อยละ ๒๕.๓๑ นักเรียนหญิง

๔๑.๕๖ เหตุสุดสิ้นเต็มด้วยปานกลางและมาก

- ๑๑. เหตุที่ชกบศาคณบดีจ. ๓๖ ที่เต็มด้วยมากที่สุด ก็คือ ทำให้ได้เต็มศกบศาคณบดีประจำเขตต่าง ๆ ของไทย จำนวนผู้ขายชกบร้อยละ ๕๑.๕๖ มีนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๑.๑๓ แสดงให้เห็นด้วยมากและมากที่สุด
- ๑๒. เหตุที่ชกบศาคณบดีสงคราม ที่เต็มด้วยมากที่สุดก็คือ แสดงถึงความเก่งกล้าคหบดีของทหารจากบุคคลชกบร้อยละ ๖๑.๖๓ หรือผู้ชกบร้อยละ ๕๑.๑๓ เหตุสุดสิ้นเต็มด้วยปานกลางและมาก
- ๑๓. เหตุที่ชกบศาคณบดีสังคม ที่เต็มด้วยมากที่สุด คือ ทำให้รู้สึกสิ้นเต็มระหัดใจ จากผู้ชกบชกบร้อยละ ๕๑.๕๕ หญิงร้อยละ ๓๑.๑๔ และผู้มีจำนวนบารังที่ว่าบางเรื่องให้คิดสนใจ มีนักเรียนหญิงชกบร้อยละ ๖๓.๑๖ มีนักเรียนชายชกบร้อยละ ๕๑.๕๖ เหตุสุดสิ้นเต็มด้วยปานกลางและมาก
- ๑๔. เหตุที่ชกบศาคณบดีวิทยาศาสตร์ก้าวหน้า ที่เต็มด้วยมากที่สุด ก็คือ ให้เริ่มเจริญรุ่งเรืองวิทยาศาสตร์ที่ก้าวหน้าด้วย จากผู้ชกบชกบร้อยละ ๕๑.๕๑ มีนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๖.๑๖ เหตุสุดสิ้นเต็มด้วยปานกลางและมากที่สุด

๑๑. นิมิต्तของศกบศาคณบดีโทรทัศนวิทยุ สหกรรมเคสวิทยุ

๑๑.๑ นิตินิตของศกบศาคณบดีโทรทัศนวิทยุ สหกรรมเคสวิทยุ

๑๑.๑.๑ ถ้าวิทยุศกบศาคณบดีโทรทัศนวิทยุได้มีเรื่องสนทนากับเพื่อนได้ก็ปรากฏว่าความเต็มของนักเรียนชายหญิงก็มากถึงถึงก็เห็นว่าเป็นว่าปานกลางมากที่สุด ชายร้อยละ ๓๓.๖๑ หญิงร้อยละ ๕๕.๖๖ ส่วนใหญ่เต็มด้วยปานกลางมาก สำหรับความเต็มของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงก็มีความเต็มของผู้ปกครองก็มีมีความเต็มก็พอๆกัน คือ เต็มด้วยปานกลางมากที่สุดและความเต็มส่วนนี้ก็เป็นว่าปานกลางเต็มด้วยมาก

๓๗. คิดว่าเสีย... ๆ ที่ไม่ให้ดูภาพยนต์นั้น มันจะเป็นผู้ที่สนทนากับเพื่อนในตู้เรื่อง ปรากฏว่าส่วนไหนเป็นค่ากลางกลาง คือ รายจำนวนร้อยละ ๓๖.๐๙ และหญิงร้อยละ ๓๔.๖๑ แต่แตกต่างกันเล็กน้อยที่นัก เรียนชายจำนวนที่เห็นว่า เป็นเช่นนั้นมาก มีจำนวนมากกว่าหญิง และนัก เรียนหญิงมีความเห็นว่าเป็นเช่นนั้นน้อยกว่า ไม่ มีจำนวนมากกว่าชาย สำหรับความเห็นของนัก เรียนชายกับผู้อุปถัมภ์ในเรื่อง เรื่องนี้แตกต่างกันคือ เล็กน้อย คือนัก เรียนจำนวนที่เห็นว่ามากที่สุด ปานกลางและน้อย มากกว่าผู้อุปถัมภ์ ส่วนผู้อุปถัมภ์เห็นว่าไม่ เห็น เช่นนั้น อย่างมาก แต่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง นัก เรียนหญิงกับผู้อุปถัมภ์มีความเห็นแตกต่างกันเล็กน้อย คือ นัก เรียนหญิงเห็นปานกลางมากที่สุด แต่ผู้อุปถัมภ์เห็นว่า เป็นเช่นนั้นน้อย จำนวนมากที่สุด

๓๘. คิดว่าผู้ที่ไม่ให้ดูภาพยนต์โทรทัศน์มันจะเป็นคนที่ไม่ทันสมัย ปรากฏว่าความเห็นของนัก เรียนชายและนัก เรียนหญิงแตกต่างกันคือ นัก เรียนชายเห็นด้วยปานกลางร้อยละ ๓๕.๘๖ ส่วนหญิงไม่เห็นด้วยเลยร้อยละ ๔๐.๔๔

ความเห็นของนัก เรียนชายกับผู้อุปถัมภ์ก็คล้ายคลึงกัน คือ เห็นด้วยปานกลางมากที่สุด สำหรับผู้อุปถัมภ์ของนัก เรียนหญิงมีความเห็นคล้ายคลึงกันนัก เรียนหญิง คือไม่เห็นเป็นเด่นเห็นปานกลางที่สุด

๓๙. คิดว่าผู้ที่ไม่ได้ดูภาพยนต์โทรทัศน์มักเป็นผู้คงแก่เรียน นัก เรียนหญิงและชายเห็นด้วยปานกลางร้อยละ ๓๖.๓๕ หญิงร้อยละ ๓๕.๕๘ ส่วนใหญ่เห็นมาทางน้อยและไม่เลย

ความเห็นของนัก เรียนชายและหญิงกับผู้อุปถัมภ์นั้นก็เห็นด้วยปานกลางและค่อนข้างมากมาทางน้อยและไม่เลย

๔๐. การดูภาพยนต์โทรทัศน์ทำให้ทราบถึงวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตแบบต่างๆกันและวัฒนธรรมแบบต่างๆ กัน ความเห็นของนัก เรียนชายหญิงคล้ายคลึงกันคือ เห็นด้วยมาก นัก เรียนชายร้อยละ ๓๔.๖๘ นัก เรียนหญิงร้อยละ ๔๔.๓๖

สำหรับนัก เรียนชายและหญิงกับผู้อุปถัมภ์เห็นคล้ายคลึงกัน คือ เห็นค่อนข้างมาก

๔๑. การดูภาพยนต์ชีวิตในโทรทัศน์ทำให้ทราบถึงวิธีการ ปฏิบัติกับ

เขียนข้างเหนือ นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายเห็นด้วย
ปานกลางร้อยละ ๕๔.๕๖ นักเรียนหญิงเห็นด้วยปานกลางร้อยละ ๓๙.๓๖ แต่ส่วนใหญ่
นักเรียนชายเห็นด้วยทางมาก และมากที่สุดใน ส่วนนักเรียนหญิงมีความเห็นชอบมาทางน้อย
และไม่เห็น

ความเห็นนัก เรียนชายกับผู้ปกครอง ของมีความเห็นแตกต่างกัน คือ
ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลางทั้งนัก เรียนและผู้ปกครอง และนัก เรียนมีความเห็นจากปานกลาง
และค่อนข้างมาก และมากที่สุด และผู้ปกครองมีความเห็นค่อนข้างน้อยและไม่เห็น
ความเห็นของนัก เรียนหญิงและผู้ปกครองเห็นสอดคล้องกัน คือ
ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง แต่ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองไม่เห็น

๓. การดูภาพยนต์โทรทัศน์เกี่ยวกับชีวิตรักนั้น นักเรียนชายและ
นักเรียนหญิงมีความเห็นแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายร้อยละ ๓๖.๓๖ นักเรียนหญิงร้อยละ ๕๖.๕๖
ไม่เห็นด้วย แต่ความเห็นของนัก เรียนที่เห็นด้วยปานกลางนั้นมีจำนวนมากกว่า
นักเรียนหญิงในเรื่องอยากมีคู่รัก

สำหรับนัก เรียนชายกับผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายกัน คือ
เห็นด้วยปานกลางมากและ ค่อนข้างน้อยและไม่เห็น

สำหรับนัก เรียนหญิงกับผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายกัน คือ
ไม่เห็นด้วย

๓.๒ อิทธิพลของภาพยนตร์ที่รักต่อความรู้สึกประหลาดใจของ เด็กวัยรุ่นชายหญิง

๓.๒.๑ การดูภาพยนตร์จู๊วทำให้ชอบการมีชีวิตรักมีจู๊วกันบ้าง นักเรียน
ชายและหญิงมีความเห็นแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายจำนวนมากที่สุดร้อยละ ๕๕.๖๕
นักเรียนหญิงไม่เห็นด้วยเลยร้อยละ ๕๖.๕๖ ส่วนใหญ่ผู้เรียนชายสนใจมากกว่าและน้อย นาน
กว่าหญิง

สำหรับนัก เรียนชายกับผู้ปกครองเห็นคล้ายกัน คือ เห็นด้วย
ปานกลางมากที่สุด

นักเรียนหญิงกับผู้ปกครองก็เห็นสอดคล้องกันคือไม่เห็นด้วยเลย

จำนวนใหญ่ และเห็นด้วยน้อยกึ่งกลางเป็นส่วนใหญ่

๒. ภาพยนตร์ความขบขันขบขัน ยิงปืน ทำให้มีอาการไอได้เก่งเหมือนพระเขล นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลางร้อยละ ๓๑.๕๓ นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔๔.๔๓

ความเห็นของนักเรียนชายกับผู้ปกครองมีความเห็นแตกต่างกัน นักเรียนมีความเห็นปานกลางและค่อนข้างมากมากกว่าผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลางค่อนข้างน้อย

ความเห็นของนักเรียนหญิงและผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ ไม่เลยมากที่สุด

๓. การดูภาพยนตร์ความขบขัน ทำให้ระยิบระยับ หัวทวดด้วยมือและด้วยปืน ปรากฏว่านักเรียนชายและหญิงมีความเห็นแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายร้อยละ ๘๖.๑๕ นักเรียนหญิงร้อยละ ๕๖.๑๘ ตอบว่าไม่เห็นด้วย ส่วนใหญ่ของนักเรียนเห็นด้วยมากกว่านักเรียนหญิง

ส่วนนักเรียนกับผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ ไม่เห็นด้วยน้อยกว่าจำนวนที่เห็นด้วยน้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

ส่วนนักเรียนหญิงกับผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

๔. การดูภาพยนตร์ความขบขันหรือตลก ทำให้ชอบระยิบระยับ หัวทวดด้วยมือและด้วยปืน นักเรียนชายร้อยละ ๕๖.๒๔ หญิงร้อยละ ๗๔.๖๕ ตอบว่าไม่เห็นด้วย แต่นักเรียนชายจำนวนประมาณครึ่งหนึ่งเห็นด้วย

ความเห็นของนักเรียนชายและผู้ปกครองคล้ายคลึงกัน คือ ประมาณครึ่งหนึ่งตอบว่าเห็นด้วย อีกครึ่งหนึ่งตอบว่าไม่เห็นด้วย

ความเห็นของนักเรียนหญิงและผู้ปกครองคล้ายคลึงกัน คือ ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

๕. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ทำให้ชอบเล่นกันด้วยอาวุธที่แปลก ปรากฏว่าความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน นักเรียนชายเห็นว่าไม่ได้

ห้า เช่นนั้นเลย ร้อยละ ๔๘.๖๘ แต่มีนักเรียนหญิงร้อยละ ๓๗.๐๐ ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักเรียนชาย จำนวนนักเรียนชายมากกว่าร้อยละ ๕๐ สนใจน้อย ปานกลาง มากมากที่สุด มากกว่านักเรียนหญิง

ความเห็นของนักเรียนชายกับผู้ปกครอง มีความเห็นคล้ายคลึงกัน จำนวนน้อยกว่าครึ่งเล็กน้อยมีความเห็นว่าเป็นเช่นนั้น แต่จำนวนมากกว่าครึ่งเล็กน้อยเห็นว่าเป็นน้อย ปานกลาง มาก มากที่สุดความสำคัญ

สำหรับนักเรียนหญิงผู้ปกครองกับนักเรียนมีความเห็นคล้ายคลึงกันคือส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เป็นเช่นนั้นเลย

๒. การดูภาพยนต์ต่อสู้แบบยูโทพาให้ชอบการต่อสู้แบบนี้ และคิดจะหัดบ้าง นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความเห็นแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายร้อยละ ๓๘.๒๙ เห็นว่าปานกลาง แต่มีนักเรียนหญิงร้อยละ ๓๓.๓๓ เห็นว่าไม่เลย นักเรียนชายส่วนใหญ่เห็นโทษทางมาก น้อย นักเรียนหญิงส่วนใหญ่เห็นค่อนข้างน้อยและไม่เลย

ความเห็นของนักเรียนชายและผู้ปกครองแตกต่างกันเล็กน้อย ผู้ปกครองมีความเห็นปานกลางและค่อนข้างน้อย ส่วนนักเรียนเห็นด้วยปานกลางและค่อนข้างมาก

ความเห็นของนักเรียนหญิงและผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายคลึงกันคือ ค่อนข้างน้อยและไม่เลย

๓. การเดินเล่นแบบลาพอยด์ เช่น ส่งวิทยุ บิงปิง แบบควมบอย ความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายจำนวนร้อยละ ๒๔.๔๓ เห็นด้วยปานกลางจำนวนมากที่ ส่วนใหญ่เห็นด้วยทางน้อยและไม่เลย นักเรียนหญิงจำนวนร้อยละ ๕๔.๓๙ เห็นว่าไม่เลย

ความเห็นของนักเรียนชายและผู้ปกครองมีความเห็นแตกต่างกันเล็กน้อย คือ ผู้ปกครองเห็นด้วยปานกลางและจำนวนร้อยละ ๒๔.๐๐ เห็นด้วยว่านักเรียนห้า เช่นนั้นมาก

ความเห็นของนักเรียนหญิงกับผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายคลึงกันคือจำนวนผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เห็นค่อนข้างน้อยและไม่เลย จำนวนใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง

๔. การขอใบคำขูความแบบที่ ๓ จากคำพากย์ในภาพยนตร์ความขย และผู้พู่ ปรากฏว่านักเรียนชายและหญิงมีความเห็นต่างกัน คือ นักเรียนชายร้อยละ ๓๖.๘๓ เห็นด้วยปานกลาง แต่นักเรียนหญิง จำนวนมาร้อยละ ๘๒.๘๖ ตอบว่าไม่เลย ส่วน จำนวนที่เห็นว่ามากและมากที่สุด นักเรียนชายมากกว่าหญิง

ความเห็นของนักเรียนชายและผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกัน คือมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ เห็นด้วย ปานกลางและน้อย มีจำนวนมากที่สุด

ความเห็นของนักเรียนหญิงและผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ เห็นมาทางน้อยและไม่เลย มีจำนวนมากที่สุด

๕. ขอมห่าทำาง มียวนเหมือนผู้ร้ายในภาพยนตร์ เวลาอยาก จะฆ่าเพื่ออะไรก็ตามเพื่อนเป็น ปรากฏว่าความเห็นของนักเรียนชายและของหญิงแตกต่างกัน นักเรียนตอบว่าไม่เลย จำนวนร้อยละ ๘๕.๘๘ ซึ่งน้อยกว่านักเรียนหญิงที่ตอบไม่เลยมาก จำนวนร้อยละ ๕๒.๘๓ นักเรียนชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าทำน้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด มีจำนวนมากกว่าจำนวนของนักเรียนหญิง

ความเห็นของนักเรียนชายและผู้ปกครอง คือ จำนวนใกล้เคียง กันและส่วนน้อยเห็นว่าไม่เลย แต่ส่วนใหญ่เห็นว่าเห็นเช่นนั้น น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

ความเห็นของนักเรียนหญิง และผู้ปกครอง มีความเห็นคล้าย คลึงกัน คือ ส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เห็นด้วย

๖. เห็นว่าการคิมสุราแบบในภาพยนตร์ แสดงถึงความเก่งกล้า ของลูกผู้ชาย ความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกัน คือ นักเรียนชาย จำนวนร้อยละ ๕๓.๕๓ ตอบว่าไม่เลย แต่นักเรียนหญิงจำนวนมาร้อยละ ๗๗.๐๘ นักเรียนชายจำนวนเกือบครึ่งมีความเห็นด้วย น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุดมากกว่าหญิง

ความเห็นของนักเรียนหญิงและผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ จำนวนกว่าครึ่งเห็นด้วย ตอบว่าไม่เลย แต่จำนวนที่เห็นเช่นนั้นเห็นด้วย น้อย ปาน กลาง มาก และมากที่สุด

ความเห็นของนัก เรียนหญิงและผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ มีจำนวนมาก ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ไม่เห็นด้วย มีจำนวนที่เห็นด้วย

๑.๓ อธิธิผลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อทัศนคติต่ออารมณ์และจิตใจของเด็กวัย รุ่นชายและหญิง

๑.๑. การดูภาพยนตร์ที่มีการ รวดล้นๆ ทำให้เห็นว่าควร เกิดการ รก ค่อย เป็นเรื่อง ไม่น่าตื่นเต้น ความเห็นของนัก เรียนชายและนัก เรียนหญิงแตกต่างกัน คือ ร้อยละ ๘๘ เห็นด้วยปานกลาง แต่จำนวนหญิงที่เห็นค้าน้อยและไม่เลยมีมากกว่า นัก เรียนชายซึ่งเห็นด้วยทางมาก มีจำนวนมากกว่า ส่วนใหญ่เห็นมาทางน้อย

ความเห็นของนัก เรียนชายและผู้ปกครอง มีความแตกต่างกันคือ นัก เรียนจำนวนมากเห็นด้วยปานกลาง แต่ผู้ปกครองจำนวนมากเห็นว่าไม่เลย แต่ส่วนใหญ่ เห็นด้วยมาทางน้อย

ความเห็นของนัก เรียนหญิงและผู้ปกครอง คล้ายคลึงกัน คือ เห็น ด้วยทางน้อยและไม่เลย มีจำนวนใกล้เคียงกัน

๑.๒. การดูภาพยนตร์ที่มีการ รวดล้นๆกันตายบ่อย ๆ ถ้าเกิดขึ้นจริง ๆ ก็ไม่น่าตื่น ความเห็นของนัก เรียนชายและนัก เรียนหญิงแตกต่างกัน คือ นัก เรียนหญิง เห็น ว่าไม่ไ้เป็น เรนนั้นเลยร้อยละ ๔๘.๘๘ ส่วนนัก เรียนชายมีจำนวนเพียงร้อยละ ๓๖.๓๖ นัก เรียนชายส่วนใหญ่มีความเห็นปานกลางและค่อนข้างน้อย เช่นเดียวกับนัก เรียนหญิง

ความเห็นของนัก เรียนชายและผู้ปกครอง ปรากฏว่ามีความเห็น แตกต่างกัน ผู้ปกครองร้อยละ ๘๖.๔๐ คิดว่าไม่เป็นเช่นนั้น ซึ่งจำนวนนัก เรียนมีเพียง ร้อยละ

ความเห็นของนัก เรียนหญิงและผู้ปกครองสอดคล้องกัน คือ จำนวนมากเห็นว่าไม่เลยและน้อย

๑.๓. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ที่ขนาดลัวตื่นเต้นมาก ๆ ทำให้คิดมาก ไม่สบายใจจนนอนไม่หลับ ปรากฏว่าความเห็นของนัก เรียนชายและนัก เรียนหญิงไม่แตกต่างกัน คือ นัก เรียนชายร้อยละ ๓๔.๓๖ และนัก เรียนหญิงร้อยละ ๔๔.๐๗ ส่วนมากเห็นว่า ไม่เป็นเช่นนั้นเลย จำนวนของนัก เรียนส่วนมากเห็นปานกลางและน้อย

ความเห็นของนักวิจัยและผู้ปกครองสอดคล้องกัน คือ เห็นว่า ไม่แตกต่างกันเลย

๔. การดูภาพยนต์โทรทัศน์เป็นการชักจูงอ่อนโยนใจ ที่ดีกว่าชักจูงอย่างอื่น ปรากฏว่าทั้งนักวิจัยหญิงและนักวิจัยชายมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนชายร้อยละ ๓๓.๓๓ และนักวิจัยหญิงร้อยละ ๓๘.๕ มีความเห็นด้วยปานกลาง แต่ส่วนใหญ่เห็นด้วยก่อนไปทางมากและมากที่สุด มากกว่าน้อยและไม่เลย

ความเห็นของนักวิจัยชายและหญิงกับผู้ปกครองคล้ายคลึงกัน คือ เห็นด้วย ปานกลาง มาก มากที่สุดและจำนวนใกล้เคียงกัน

๕. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์เป็นการชักจูงอ่อนโยนใจที่ดี ปรากฏว่าทั้งนักวิจัยหญิงและชายเห็นคล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนชายร้อยละ ๓๘.๘๙ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๑.๐๑ เห็นว่ามากที่สุด ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วยมาก

ความเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนชายหญิงไม่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วยในการประหยัดเงินมาก

๖. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ทำให้เสียประโยชน์ในการทำงานและไม่ค่อยอยากออกไปทำงานนอกบ้าน ทั้งนักเรียนชายร้อยละ ๓๘.๘๓ หญิงร้อยละ ๓๖.๐๑ เห็นด้วยปานกลาง ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อยและไม่เลย

ความเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองและนักเรียน มีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ เห็นด้วยปานกลาง

๗. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ทำให้สนใจคิด เสียสุขภาพ ปรากฏว่านักวิจัยชายและหญิงมีความเห็นแตกต่างกันมาก นักเรียนชายเห็นด้วยน้อยร้อยละ ๒๘.๘๘ เมื่อเปรียบกับนักวิจัยหญิงแตกต่างกันมาก และจำนวนผู้ที่ไม่เห็นด้วย นักวิจัยหญิงมีจำนวนมากกว่านักเรียนชาย ส่วนใหญ่เห็นว่าเสียสุขภาพ ปานกลางและน้อย จำนวนผู้ที่เห็นว่าเสียสุขภาพ น้อย และไม่เลย

ความเห็นของผู้ปกครองคล้ายความนักเรียน

๓.๔ อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อการศึกษาเล่าเรียน ความรู้และการ

ทำงานของเพ็ญวิภากรชัยและหญิง

๑. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์เกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้เหมาะสม ปรากฏว่านักเรียนชายและหญิงมีความเห็นแตกต่างกัน นักเรียนชายมีความเห็น ง่าย นาน และจำนวนมากที่สุด คือ ปานกลาง ร้อยละ ๓๓.๖๓ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๔.๔๓ เห็นด้วยปานกลาง แต่ส่วนมากเห็นค่อนข้างน้อยและไม่เลย

ความเห็นของนักเรียนชายและผู้ปกครองแตกต่างกัน คือ ส่วนใหญ่ ผู้ปกครองเห็นว่าช่วยให้เห็นได้ง่าย ส่วนนักเรียนหญิงและผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายกัน คือ เห็นด้วยน้อยและไม่เลย

๒. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ช่วยให้ความละเอียดระเอียดในการทำงานใหญ่โต นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ ช่วยปานกลาง ชายร้อยละ ๓๑.๖๓ หญิงร้อยละ ๒๙.๓๔ และส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก นักเรียนชายและผู้ปกครองมีความเห็นแตกต่างกัน นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง แต่ผู้ปกครองร้อยละ ๔๖.๔๐ คิดว่าไม่เห็นด้วย ความเห็นของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงก็แตกต่างกัน นักเรียนเห็นหางน้อย และผู้ปกครองเห็นไปทางมาก นักเรียนหญิงเห็นไปทางน้อย

๓. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ทำให้ได้รับความรู้รอบตัวอย่างกว้างขวาง ปรากฏว่านักเรียนชายและหญิงมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนชายร้อยละ ๔๑.๔๑ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๖.๔๑ เห็นว่าดีมาก ส่วนใหญ่เห็นว่าได้ปานกลางและค่อนข้างมาก ความเห็นนักเรียนและผู้ปกครองคล้ายคลึงกัน คือ ได้รับความรู้รอบตัวมาก

๔. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ทำให้รักการค้นคว้าหาความรู้เสมอ ๆ นักเรียนหญิงและชายมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ ชายปานกลางมากที่สุด จำนวนนักเรียนชายร้อยละ ๓๔.๔๓ นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๐.๓๔ เห็นด้วยว่าได้ปานกลาง แต่ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าช่วยได้นาน

ความเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองก็คล้ายคลึงกัน คือ ค่อนข้างมาก

๕. การดูแลสนับสนุนที่ทรหดช่วยในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ส่วนใหญ่นักเรียนชายร้อยละ ๗๓.๕๓ นักเรียนหญิงร้อยละ ๗๑.๗๑ เห็นว่าช่วยปาน
กลาง แต่ส่วนที่เหลือเห็นว่าช่วยมาก สำหรับผู้ปกครองและนักเรียนเห็นว่าจะช่วยได้มาก

๖. การดูแลสนับสนุนที่ทรหดช่วยในการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ทั้ง
นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นคล้ายคลึงกัน นักเรียนชายร้อยละ ๗๖.๗๑ นักเรียนหญิง
ร้อยละ ๗๖.๖๖ เห็นว่าช่วยได้มาก ส่วนที่เหลือเห็นว่าช่วยได้มากและมากที่สุด ความเห็น
ของผู้ปกครองของนักเรียนชายคลึงกับนักเรียน คือ เห็นว่าช่วยได้มาก

๗. การดูแลสนับสนุนที่ทรหดช่วยในการ เรียนวิชาสังคมศึกษา
ปรากฏว่านักเรียนชายร้อยละ ๗๑.๗๓๓ นักเรียนหญิงร้อยละ ๗๔.๕๕ เห็นว่าช่วยได้มาก
ส่วนใหญ่นักเรียนเห็นว่าช่วยมากกว่าไม่ช่วย ความเห็นของผู้ปกครองคล้ายคลึงกัน คือ
เห็นว่าช่วยได้มาก

๘. การดูแลสนับสนุนที่ช่วยในการ เรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนชาย
ร้อยละ ๗๓.๗๓๓ เห็นว่าช่วยปานกลางนักเรียนหญิงร้อยละ ๗๗.๕๕ เห็นว่าช่วยได้มาก
แต่ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วยได้มาก ทั้งความเห็นของผู้ปกครองก็คล้ายคลึงกับบุตร

๙. การดูแลสนับสนุนที่ช่วยในการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนชาย
ร้อยละ ๗๔.๖๐ นักเรียนหญิงร้อยละ ๗๖.๕๓ เห็นว่าช่วยปานกลาง ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วย
ปานกลางและน้อย ความเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนก็คล้ายคลึงกัน คือเห็นว่าช่วยปานกลาง
และช่วยน้อย

๑๐. การดูแลสนับสนุนที่ทรหดช่วยในการ เรียนวิชาศิลปะและ
ดนตรี นักเรียนชายร้อยละ ๗๑.๗๖ นักเรียนหญิงร้อยละ ๗๔.๕๖ เห็นว่าช่วยปานกลาง
ส่วนใหญ่นักเรียนเห็นว่าช่วยปานกลางและน้อย

ความเห็นของผู้ปกครองกับนักเรียน ปรากฏว่านักเรียนชายและ
ผู้ปกครองมีความเห็นแตกต่างกัน คือ ผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าช่วยปานกลาง
จำนวนของผู้ปกครองมากกว่า จำนวนนักเรียน แต่ความเห็นอื่นๆ นักเรียนมีจำนวนมาก
กว่าของผู้ปกครอง สำหรับนักเรียนหญิงกับผู้ปกครองคล้ายคลึงกัน

๑๑. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ทำให้เสียผลการเรียน เพราะไม่ได้ทำบ้าน ปรากฏว่าชายและหญิงมีความเห็น แตกต่างกัน นักเรียนชายจำนวนมากเห็นว่าช่วยปานกลาง ร้อยละ ๓๖.๓๕ นักเรียนหญิง ๓๔.๖๗ เห็นว่าไม่เสียผลการเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าเสียผลการเรียนน้อยและไม่เสียผลการเรียน สำหรับนักเรียนและผู้ปกครอง เห็นคล้ายตามกันว่า เสียผลการเรียนไม่ประจักษ์ปานกลางและค่อนข้างน้อยและไม่เลย

การอภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เหตุผลหลายประการที่อาจจะทำให้ผลการวิจัยบกพร่องบ้างคือ เนื่องจากการตอบแบบสอบถาม อาจจะตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง ในการเข้าใจคำถามในแบบสอบถามผิดพลาด ปรากฏว่าการวิจัยเรื่องนี้มีผลใกล้เคียงกับการวิจัยของ J. Balogh ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง Television - Viewing Habits of High - School Boys ในปี ๑๙๕๔ ในสหรัฐอเมริกาและใกล้เคียงกับผลการวิจัยของนางสาวนิภา กตศิริ เรื่องอิทธิพลของโทรทัศน์ต่อการศึกษา ในปี ๒๕๐๓ ซึ่งทำให้ผลการวิจัยได้มีการเปรียบเทียบและยืนยันว่า ผลการวิจัยเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ค้นพบว่า

๑. ความสนใจต่อโทรทัศน์ของเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิง

ก. นักเรียนหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากที่สุด เมื่อมีเวลาว่าง โดยเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ ๑๓ ชั่วโมง ๔๐.๔ นาที เด็กวัยรุ่นชายใช้เวลาดูโทรทัศน์เฉลี่ยสัปดาห์ละ ๑๔ ชั่วโมง ๑๗.๔ นาที เด็กวัยรุ่นหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยสัปดาห์ละ ๑๖.๒๔ ชั่วโมงแสดงว่าเด็กชายใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากกว่าเด็กหญิง เวลาที่เด็กดูโทรทัศน์ คือ เวลาระหว่าง ๑๘.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้ปกครองกำหนดเวลาในระหว่างนี้ให้มากที่สุด

ข. การให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แก่บุตรนั้นผู้ปกครองที่ได้รับการศึกษาสูงกว่า น.ศ.๕ ให้คำแนะนำบุตรในการดูรายการมาก และกำหนดเวลาให้บุตรดูโทรทัศน์มากกว่าผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับอื่น การดูโทรทัศน์ของเด็กนั้นมักจะดู

โทรทัศน์ก็คือเมื่อทำกรบ้านเสร็จเรียบร้อยเป็นจำนวนมาก

ค. รายการโทรทัศน์โดยทั่วไป ป็นเด็กชายมีความสนใจมาก
ในรายการทนายปัญหา สำหรับเด็กหญิงสนใจภาพยนต์นั้นเพียงมากที่สุด

๑๒. ความชอบภาพยนต์โทรทัศน์ของเด็กวัยรุ่น ปรากฏว่าเกิดจาส่วนมาก
ชอบภาพยนต์สงครามและจารกรรม แต่เด็กหญิงส่วนมากชอบภาพยนต์ประเภทวิทยาศาสตร์
ก้าวหน้า ซึ่งการที่เด็กชอบภาพยนต์ประเภทนี้ผู้ปกครองส่วนมากก็เห็นว่าเหมาะสมกับวัยของ
เด็กมาก เหตุที่ชอบภาพยนต์แต่ละประเภทนั้นก็เนื่องมาจากสาเหตุที่ดี เช่น เป็นตัว
อย่างของเด็กดีและคู่เพราะสนุกสนาน เหลือเฟือมากกว่าที่จะอยากดูเพราะสาเหตุจะ
เจออย่างในทางที่ไม่ดีนั้นมีจำนวนน้อย แสดงให้เห็นได้ว่าภาพยนต์โทรทัศน์ที่เด็กวัยรุ่นชอบ
ดูนั้น ส่วนมากเป็นภาพยนต์ที่ให้ประโยชน์แก่เด็ก ซึ่งการที่เด็กชอบภาพยนต์แต่ละประเภท
เพราะสาเหตุที่ดี แล้วทำให้เกิดได้รับประโยชน์จากการดูภาพยนต์ โทรทัศน์มากกว่าที่จะ
เป็นโทษ

๑๓. อิทธิพลของภาพยนต์โทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมเด็กวัยรุ่นเป็น ปรากฏว่า

๑.๑ อิทธิพลของภาพยนต์โทรทัศน์ที่มีต่อเด็กวัยรุ่นทางด้านสังคม
นั้นผู้เขียนได้ค้นพบดังนี้

๑. ภาพยนต์โทรทัศน์ช่วยให้เด็กวัยรุ่นชายหญิงได้มี เรื่องที่จะสนทนา
กับเพื่อนได้บ้างกลางและมีจำนวนมากเห็นว่าช่วยได้มาก แสดงว่าภาพยนต์โทรทัศน์จะช่วย
ให้เด็กวัยรุ่น ชาย หญิง เข้าสมาคมกับเพื่อนได้ดี

๒. สำหรับเพื่อนที่ไม่ได้ดูโทรทัศน์นั้น เด็กวัยรุ่นชายเห็นว่าสนทนา
กับเพื่อนไม่ได้มากนักเรียนชายเห็นเป็น เช่นนั้นปานกลางและนักเรียนหญิงก็เห็นด้วยเช่นกัน
แต่ส่วนมากเห็นว่า เป็นเช่นนั้นน้อยและไม่เลย แสดงว่านักเรียนที่ไม่ดูโทรทัศน์มีปัญหาในการ
เข้าสังคมกับเพื่อน

๓. สาววัยรุ่นที่ไม่ได้ดูโทรทัศน์เป็นคนไม่ทันสมัยปานนักเรียนชายเห็น
ว่า เช่นนั้นปานกลาง แต่นักเรียนหญิงจำนวนมากไม่เป็นเช่นนั้น แต่สำหรับผู้ที่นิยมดู
โทรทัศน์นั้นนักเรียนชายหญิงเห็นว่า เป็นผู้คงแก่เรียนปานกลาง แสดงว่าเด็กนักเรียนที่ไม่

ได้ดูโทรทัศน์ เพื่อแน่แท้ถือว่าเป็นผู้ที่ขยันในกาทำงาน

๔. ภาพยนตร์โทรทัศน์จะช่วยให้เด็กเรียนได้มีความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตอนาคต นักเรียนชายได้ความรู้ปานกลางและค่อนข้างมาก แต่เด็กหญิงต้องตอบว่าปานกลางแต่ค่อนข้างน้อย แสดงว่าเด็กเรียนชายได้ประโยชน์จากการดูโทรทัศน์

๕. ภาพยนตร์โทรทัศน์ช่วยให้รวมถึงวิธีการที่จะปฏิบัติกับเพื่อนต่างเพศนั้น นักเรียนชายจำนวนมากตอบว่าได้ประโยชน์มากกว่าเด็กหญิง

๖. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ทำให้อยากจะมีคู่รักบ้างนั้น นักเรียนส่วนน้อยที่ตอบว่าไม่เลย ส่วนใหญ่เห็นด้วย ส่วนเด็กหญิงจำนวนมากตอบว่าไม่เลย แสดงว่าภาพยนตร์โทรทัศน์มีอิทธิพลในเรื่องนี้กับนักเรียนชายมากกว่าเด็กหญิง

๓.๒ อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อความประพฤติหรือสิ่งที่อยากประพฤตินั้น

๑. ทำให้อยากมีชีวิตขงุฎกัยนั้น นักเรียนชายและหญิงเห็นด้วยปานกลางมีจำนวนมาก แสดงว่าเด็กวัยรุ่นอยากจะมีชีวิตขงุฎกัยเหมือนอย่างในภาพยนตร์

๒. ภาพยนตร์ความขม ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ที่มีการชกต่อย ยิงปืนมีส่วนทำให้

- ๑. นักเรียนชายอยากจะทำทำยิงปืนให้เก่งเหมือนพระเอกมีจำนวนมากกว่านักเรียนหญิง
- ๒. ชอบทักวงค์ด้วยมีคนและด้วยปืน นักเรียนชายจำนวนมากเกือบครึ่งตอบว่าชอบทำเช่นนั้น ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่ส่วนใหญ่ตอบว่าไม่ทำเช่นนั้น
- ๓. ชอบพกอาวุธ นักเรียนชายจำนวนมากเกือบครึ่งเห็นด้วยว่าเป็นเช่นนั้น จำนวนนักเรียนหญิงจำนวนมากไม่เห็นด้วย
- ๔. ทำให้ชอบเล่นกันด้วยอาวุธแต่เด็ก นักเรียนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งเห็นด้วย แต่นักเรียนหญิงจำนวนมากไม่เห็นด้วย

แสดงว่าภาพยนตร์ที่วางขายมีอิทธิพลต่อความประหลาดใจของนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

๓. ภาพยนตร์ที่มีการต่อสู้แบบยูโต ทำให้นักเรียนชายหลายคนจะหันยูโต ปานกลางและเห็นด้วยมาก และนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ก็ตอบว่าเห็นด้วย เช่นนั้น แสดงว่าภาพยนตร์ที่มีการต่อสู้แบบยูโตมีผลก่อเกิดวัยรุ่นหญิงและชาย ถือว่าให้อายจากหักเล่นบ้าง

๔. การเล่นเกมแบบภาพยนตร์โทรทัศน์นั้น นักเรียนชายจำนวนมากเห็นด้วย ปานกลาง มีส่วนน้อยไม่เห็นด้วย แต่นักเรียนหญิงประมาณครึ่งหนึ่งไม่เห็นด้วย แสดงว่านักเรียนชายมีจำนวนมากชอบเล่นเกมแบบภาพยนตร์มากกว่านักเรียนหญิง

๕. การใช้คำพูดแบบที่ได้จากบทพากย์ในภาพยนตร์โทรทัศน์นั้น นักเรียนชายจำนวนมากเห็นด้วยว่าชอบใช้ปานกลาง และใช้น้อย นักเรียนหญิงจำนวนมากเห็นว่าชอบใช้บ้างเล็กน้อย ฉะนั้นการพากย์ภาพยนตร์โทรทัศน์ย่อมทำให้เด็กนักเรียนทั้งชายและหญิงได้เลียนแบบตามเป็นจำนวนมากไม่น้อย อาจจะทำให้เกิดใช้ศัพท์ที่ไม่น่าฟังได้

๖. ภาพยนตร์โทรทัศน์ที่มีส่วนทำให้เกิดชกหัวทำร้ายแบบผู้ร้าย ในภาพยนตร์นั้น นักเรียนชายจำนวนมากเห็นว่าชอบทำเช่นนั้น แต่นักเรียนหญิงจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่เห็นด้วย แสดงว่าการทำทำร้ายแบบในภาพยนตร์มีผลจะปรากฏแก่เด็กวัยรุ่นชายมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง

๗. นักเรียนชายจำนวนมากเกือบครึ่งเห็นว่าการดื่มสุราในภาพยนตร์ แสดงถึงความเก่งกล้าของผู้ชาย แต่นักเรียนหญิงมีจำนวนน้อยที่เห็นเช่นนั้น

๓.๓ อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อทัศนคติ อารมณ์ และจิตใจของเด็กวัยรุ่นชายและหญิง ปรากฏว่าความเห็นดังนี้

๑. ภาพยนตร์โทรทัศน์ที่ขก่อก่อดันเป็นส่วนทำให้เกิดทั้งชาย หญิงเห็นว่าการชกชกชกที่เกิดขึ้นจริงเป็นเรื่องธรรมดา ไม่น่าตื่นเต้น

๒. ภาพยนตร์โทรทัศน์ที่มีการปล้นค่ากันบ่อย ๆ มีส่วนทำให้เด็กเรียนชายจำนวนมากเห็นว่า เป็นเรื่องธรรมดา ไม่น่าตื่นเต้น แต่นักเรียนหญิงจำนวนมากเกือบครึ่งยังเห็นว่ายังเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้น

๑. ภาพยนตร์โทรทัศน์ที่มีส่วนมากรวม ๆ มีส่วนทำให้เด็กวัยรุ่นตั้ง
ความและหญิงจำนวนมากกว่าครึ่งเลือกคบกับคนที่ไม่ดี

๒. เด็กวัยรุ่นทั้งหญิงและชายจำนวนมากเห็นว่า การดูภาพยนตร์
โทรทัศน์เป็นการพักผ่อนหย่อนใจก็คิดว่าการพักผ่อนอย่างอื่น แสดงว่าเด็กวัยรุ่นใช้การดู
ภาพยนตร์โทรทัศน์เป็นการพักผ่อนหย่อนใจมากกว่าอย่างอื่น

๓. เด็กวัยรุ่นทั้งหญิงและชายจำนวนมากที่สุด เห็นว่าการดูโทรทัศน์
เป็นการประหยัดเงินในครัวเรือนมากกว่าอย่างอื่น

๔. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ทำให้เสียประโยชน์การทำงานนั้น
เด็กวัยรุ่นเห็นว่าประโยชน์ปานกลาง

๕. การดูโทรทัศน์ทำให้คนขี้เกียจเสียสุขภาพบ้างแต่ก็เห็นว่าเสียมาก
ที่สุดมีจำนวนน้อย

๓.๒ อคติของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อการศึกษาค้นคว้าเรียนรู้อะไรและการ
ทำงานของเด็กวัยรุ่น

๑. เด็กวัยรุ่นเห็นว่าการดูภาพยนตร์โทรทัศน์ช่วยในการเลือกอาชีพ
ที่เหมาะสมปานกลางและค่อนข้างมาก

๒. ภาพยนตร์โทรทัศน์ช่วยให้มีความกระตือรือร้นในการอ่านลง
ปานกลางและค่อนข้างมาก

๓. ภาพยนตร์โทรทัศน์ช่วยให้เด็กวัยรุ่นชายหญิงได้ความรู้รอบตัวอย่าง
กว้างขวางมาก

๔. ภาพยนตร์โทรทัศน์ช่วยในการค้นคว้าหาความรู้ ปานกลางและ
ค่อนข้างมาก

๕. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ช่วยในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาไทย ศิลปะดนตรี วาดเขียน ในระดับปานกลางและ
ค่อนข้างมาก แต่สำหรับวิชาคณิตศาสตร์นั้นช่วยปานกลางและค่อนข้างน้อย

๖. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์เป็น ทำให้เสียผลการเรียนหนังสือ
ปานกลางและค่อนข้างน้อย นักเขียนหญิงคิดหาไม่เสียเลยมีจำนวนมาก